

Sygn. akt I CNP 9/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi J. B., W. B., B. B. i K. K. o stwierdzenie niezgodności z  
prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 sierpnia 2015 r.,  
sygn. akt IV Ca (...), wydanego w sprawie  
z powództwa Gminy Miasta J.  
przeciwko J. B. , W. B. , B. B.  
i K. K.  
o eksmisję,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 listopada 2016 r.,

**skargę odrzuca i odstępuje od obciążenia skarżących  
kosztami postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Pozwani J. B., W. B., B. B. i K. K. wnieśli o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 sierpnia 2015 r., którym oddalono ich apelację od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 14 października 2013 r. Tym wyrokiem Sądu pierwszej instancji została orzeczona ich eksmisja z lokalu mieszkalnego położonego w budynku przy ul. S. w J., oraz przyznano im prawo do lokalu zamiennego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem wyjątkowym i sformalizowanym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie naruszenia prawa; którymi orzeczenie ewentualnie jest dotknięte. Z tego względu wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do omawianej kategorii wymagań należy także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05 niepubl.).

W sprawie przyczyną wypowiedzenia umowy najmu lokalu zgodnie z art. 11 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r. poz. 1610) było wyłączenie z użytkowania budynku mieszkalnego

położonego w J. przy ulicy J., na mocy ostatecznej decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w O. z dnia 8 grudnia 2008 r. Skarżący nie uprawdopodobnili w zasygnalizowany sposób, aby w związku z koniecznością opuszczenia budynku, którego stan techniczny zagraża życiu i zdrowiu ponieśli szkodę. Tym bardziej nie świadczy o tym brak wiedzy w zakresie warunków technicznych i bytowych ewentualnego lokalu zamiennego.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.).

jw